

[Finansministeren.]

lemmer bekendt, er der ved en Lovanordning af 15. Marts 1945, som senere er godkendt af Rigsdagen gennem Vedtagelsen af Lov Nr. 271 af 1. Juni 1945, truffet Bestemmelse om, hvor meget Tjenestemændene i dette Finansaar skulde oppebære i Regulerings-tillæg og midlertidigt Tillæg. Regulerings-tillægget blev fastsat til 21 Portioner, hvilket svarer til, hvad der tilkommer Tjenestemændene efter Statstjenestemandslovens almindelige Regler; og det saakaldte midlertidige Tillæg blev fastsat til 384 Kr. Ved dette Beløb, som i Modsætning til Regulerings-tillægget ikke er gradueret efter Tjenestemændenes Lønklasse, er det under Statens Lønforhandlinger saa ofte diskuterede „store Interval“ eller „den stille Zone“ fyldt ud, i hvert Fald for saa vidt angaar det overvejende Antal af Tjenestemænd og Pensionister, og der ydedes derudover 96 Kr. pr. Aar. Ved denne Ordning blev der bragt Ligevægt til Veje mellem Tjenestemændenes Lønningsordning og Lønnen for Arbejderne i de frie Erhverv.

Ved den nævnte Lovanordning blev det bestemt, at saafremt særlige Forhold talte derfor, kunde Ordningen optages til Revision pr. 1. November d. A., en Bestemmelse, der svarer til, hvad der i de nærmest foregaaende Aar er optaget i de forskellige Love eller Lovanordninger om Regulerings-tillæggets Tilmaaling. Nu vil man vel nok ved „særlige Forhold“ i Almindelighed navnlig tænke paa Forskydninger i Prisniveauet, og i saa Henseende kan man ikke sige, at der er sket noget, som opfordrer til at gaa til en Revision. Pristallet for Januar Kvartal 1945 var 290, for Juli Kvartal 291, altsaa nogenlunde det samme. Tilsvarende gælder Udgifstallet, der i de to Kvartaler var henholdsvis 4 324 og 4 336.

Imidlertid er der som bekendt i August dette Aar sluttet en Overenskomst, der giver de frie Erhvervs Arbejdere en Lønforhøjelse. Denne udgør for mandlige Arbejdere 15 Øre, for kvindelige Arbejdere 10 Øre og for Ungarbejdere 5 Øre pr. Time. Da Statens Lønpolitik over for Tjenestemændene i adskillige Aar har haft til Formaal at tilvejebringe et nogenlunde ensartet Lønniveau, var det naturligt, at den nævnte Lønforhøjelse i de frie Erhverv gav Anledning til Forhandling om en Forøgelse ogsaa af Tjenestemændenes Løn. En saadan har da ogsaa fundet Sted — det var i Torsdags i sidste Uge — mellem mig paa Regeringens Vegne og Repræsentanter for de tre forhandlingsberettigede Statstjenestemandsgesandtskaber samt Danmarks Lærerforening. Som

det er meddelt i Dagspressen, opnaaedes der ved denne Forhandling Enighed om en Ordning, der i Hovedtrækkene gaar ud paa, at de 21 Portioner Regulerings-tillæg, der allerede er Hjemmel til at yde, forøges med 4. Dette svarer nogenlunde til den Lønforhøjelse, der blev ydet Arbejderne ved Overenskomsten i August Maaned. Hvis man regner med 2 400 Arbejdstimer i et Aar, betyder en Timelønsforhøjelse paa 15 Øre 360 Kr. om Aaret, og da hver Portion Regulerings-tillæg for den største af Tjenestemandsgupperne er paa 96 Kr. aarlig, hvilket for 4 Portioner giver 384 Kr., er den opstaaede Forskel udlignet, endda med en lille Favør til Tjenestemændene. Dette skal man dog ikke hæfte sig for stærkt ved, da Arbejdet i Industrien jo for en stor Del udføres i Akkord, der som bekendt giver gunstigere Resultater end Timelønsarbejde.

Overensstemmende med den trufne Aftale gaar det foreliggende Lovforslag altsaa ud paa, at Regulerings-tillægget forhøjes med 4 Portioner. Imidlertid er der til dette Forslag knyttet to særlige Forhold, jeg ganske kort vil omtale. For det første foreslaas det, at disse 4 Portioner udbetales med Beløb, som ikke er graduerede efter Civilstand eller Alder. Som bekendt er der i den gældende Tjenestemandsløvs den Regel, at ugifte over 40 Aar kun faar $\frac{2}{3}$ af det fulde Regulerings-tillæg, ugifte under 40 Aar kun $\frac{1}{3}$. Allerede i 1942 slettede man Skellet mellem ugifte over og under 40 Aar, for saa vidt angaar Stigningen i Regulerings-tillægget siden 1. April 1939. Det er af Tjenestemændene stærkt fremhævet, at de nuværende Priser i Pensionater og Logis'er gør det vanskeligt for ugifte at klare sig med de nuværende Lønninger, og da det maa indrømmes, at den fortsatte Prisudvikling har givet de ugifte en noget beskedent Kompensation for Dyrtiden, foreslaas det, at de 4 nye Portioner udbetales med de samme Beløb til de ugifte som til de gifte. Dette maa dog betragtes som en ekstraordinær Foranstaltning, der intet foregriber med Hensyn til Opretholdelsen eller Ændringer i de gældende Principper i den nuværende Lønningsordning.

Det andet særlige Forhold, jeg vil nævne, er det, at Forhøjelsen efter Forslaget skal have tilbagevirkende Kraft fra dette Finansaars Begyndelse. Tjenestemændene vil altsaa med andre Ord ved den første Lønudbetaling faa efterbetalt et Beløb, der svarer til de Maaneder, der er forløbet siden 1. April i Aar. Om det bliver 6 eller 7 Maaneder, afhænger jo af, hvor hurtigt man i de forskellige Administrations-